

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Çfarë është AfD-ja dhe pse po trondit politikën gjermane?
ADRESA	https://www.gazetatema.net/bota/fare-eshte-afd-ja-dhe-pse-po-trondit-politiken-gjermane-i584380
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	redirected

KOHA

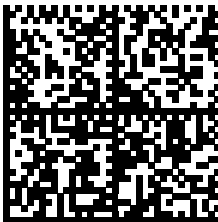
KAPUR NGA NE	6 shtator 2026, 19:23:25 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	6 shtator 2026, 19:45:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	2d9572145c1a8bb1fdcd113851b391895b712f35f194c2a9e435fb4f87207352
TEKSTI	f8ff3f52986b2105d1dcc59bea56c439637d308ce603121acc9427230eeb29a5
PAMJA	349b6d1e54086297d4a9505c7d49b34cafbcdf9858fdb6d4cfa056f9e2827837

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	e364d531da9004c3be809f37f833e925d22dc0a637e3675f72c6bd5db41827e5
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	3909e366fa48fb117e93d2c07d0f8b111d83fbadbc5fe5fb3b2f1229006811f8
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/e364d531da9004c3be809f37f833e925d22dc0a637e3675f72c6bd5db41827e5>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)

[English](#)

Built and Monetized by
[Kontakt](#)

[English](#)

1e Dita e 96-te e protestës: organizatorët paralajmërojnë tubim para Parlamentit më 8 shtatorShkencetaret në Kinë zbulojnë virus të ri: Shkakton simptoma të ngjashme me gripinNetanjahu: Fundi i r fundit

Çfarë është AfD-ja dhe pse po trondit politikën gjermane?

6 Shtator 2026, 21:45Bota TEMA

 Çfarë është AfD-ja dhe pse po trondit politikën

“Për këtë jemi përgatitur prej shumë vitesh. Na duhen gute Leute”, njerëz të mirë. Kur Ulrich Siegmund doli në televizion, në emisionin politik më me ndikim në Gjermani, atë që drejton bolzanasi Markus Lanz, ai tha të vërtetën.

AfD-ja po punon prej vitesh për projektin e saj për të pushtuar Saksoninë-Anhalt: një Familienfest (festë familjare) në një qytezë të vogël, një Demokratiefest (festë demokracie) në fshatin pranë, shëtitje në fundjavë me motorët Simson që sjellin ndër mend kohët e mira të RDGJ-së. Dhe kurse pas kursesh për kuadrot e partisë.

“Fakti që jemi një lëvizje masive nuk vjen vetvetiu”, thotë Siegmund, “Ulli” për mbështetësit e tij.

Ndërsa partitë e tjera bëheshin gjithnjë e më të padukshme dhe tërhiqeshin, AfD-ja mobilizohej: studionte, kopjonte nga lëvizja MAGA në SHBA, te pas-Haiderianët e Herbert Kickl në Austri dhe te Viktor Orbán, për të marrë bastionet e Gjermanisë Lindore, të cilat, në të vërtetë, asnjë parti tjetër nuk kishte shumë dëshirë t’i fitonte apo t’i kuptonte.

Të paktën kështu mendojnë qytetarët.

Programi “Dëbojini dhe veçojini”

AfD-ja e Saksonisë-Anhaltit është, së bashku me atë të Turingjisë, ndër degët më radikale të partisë në Gjermani. Nëse Alice Weidel, në të ardhmen, mund të mos e përjashtojë një transformim në stilin e Giorgia Melonit, këtu as që mendojnë për një gjë të tillë.

Partia rajonale është klasifikuar si “qartësisht ekstremiste” nga Verfassungsschutz, shërbimi gjerman për mbrojtjen e kushtetutës dhe sigurinë e brendshme.

Çfarë mendon AfD-ja, çfarë kërkon dhe si do të qeveriste nëse fiton sot, mund të lexohet në “Manifestin e Magdeburgut”, të miratuar në prill.

The Times i Londrës, me efikasitetin karakteristik të titujve të gazetave angleze, e ka përkufizuar atë si “dëbim dhe segregim”.

Dokumenti ka 156 faqe, të ndara në 16 kapituj me 302 masa. Ai shkon deri në detaje të tilla sa propozon edhe tredhjen e maceve endacake.

Ai përfaqëson vizionin e krahut radikal, nacional-populist (völkisch) të partisë. E gjithë AfD-ja në Saksoninë-Anhalt është nën vëzhgimin e shërbimeve të sigurisë si një parti “qartësisht ekstremiste”.

Megjithatë, teksti është kryesisht vepër e një njeriu të vetëm: ideologut Hans-Thomas Tillschneider, i cili mban mjekër të gjatë si guruja pro-Putin Alexander Dugin dhe ka në zyrë edhe një filxhan të Ushtrisë Ruse.

Ai është truri radikal i makinës së pamëshirshme të AfD-së në Saksoni.

Ia vlen të lexohet ky manifest, sepse nuk fsheh asgjë. Në rast fitoreje, Tillschneider dëshiron të bëhet ministër i Kulturës dhe Arsimit.

Ajo që propozon është një projekt kundërrevolucionar.

Sipas tij, në Gjermani “dekada zhvillimesh të gabuara po e transformojnë nga brenda atë që dikur ishte një shtet demokratik në një shtet totalitar”.

Familja, politika e migracionit, shkolla, universitetet.

Nëse AfD-ja do të mernte pushtetin, Saksonia-Anhalt do të shndërrohej sipas përkufizimit të Grand Continent, në “laboratorin e një lufte kulturore kundër konsensusit liberal dhe demokratik”.

Dhe kjo luftë do të nisej nga landi i dytë më i vogël i Gjermanisë, njëkohësisht më i varfri dhe më i vjetri.

Por, siç do të thoshte Giuliano da Empoli, shumë eksperimente politike nisin sot pikërisht në periferi.

Ne, populli

Në hyrje të manifestit citohet Bertolt Brecht:

“Me ne, partitë e vjetra nuk kanë fat. Ato kanë humbur besimin tonë. Do të ishte më mirë që partitë e vjetra të na shpërndanin dhe të zgjidhnin një popull tjetër.”

Dhe, duke lënë të kuptohet mundësia e ndalimit të AfD-së, dokumenti vazhdon me idenë:

“Nëse ne nuk do të ekzistojmë më, demokracia do të vdesë. Dhe do të ngrihet diktatura e partive të vjetra.”

Arsimi dhe mediat

Arsimi qëndron në zemër të doktrinës së partisë me synimin për të “menduar gjermanisht”.

Arsimi i detyrueshëm, të cilin manifesti e quan “detyrim shkollor”, do të hiqej. Fëmijët do të mund të edukoheshin në shtëpi.

Mësuesit dhe edukatorët do të duhej t’i nënshtroheshin një “detyrimi rigoroz për neutralitet”.

Programi “Shkollë pa racizëm” do të përfundonte.

Përparësi do t’u jepej bazave, gjuhës gjermane dhe aritmetikës, ndërsa lëndë si sociologjia dhe psikologjia do të dekurajoheshin.

Tekstet shkollore do të përzgjidheshin nga landi dhe do të rikthehej mësimi i gjuhës ruse.

Do të krijoheshin klasa të ndara për nxënësit me aftësi të kufizuara.

Kontrata me televizionin publik “do të ndërpritej në rastin e parë zyrtar”.

Në vizionin e AfD-së, krahas shkollës, televizioni publik është kanali tjetër që “indoktrinon” dhe “mpin” popullin.

Migracioni dhe siguria

Manifesti i kushton 43 paragrafë migracionit dhe armiqësia ndaj të huajve përshkon pothuajse të gjitha pjesët e programit.

Premtohet një “ofensivë dëbimesh dhe riatdhesimi”.

Do të hiqej e drejta kushtetuese për azil dhe do të rikthehej parimi ius sanguinis, shtetësia mbi bazën e prejardhjes.

Policisë do t’i bashkëngjitej një “gardë qytetare vullnetare”, e cilësuar si “heronjtë e përditshëm”.

Shumë prej këtyre ideve duket se frymëzohen nga ICE-ja amerikane, madje duke u dhënë këtyre vullnetarëve edhe të drejtën për të mbajtur armë.

Kishave katolike dhe luterane do t’u hiqej Kirchensteuer, taksa fetare që paguhet në Gjermani.

Familja

Manifesti shprehet kundër “devijimeve seksuale”, “stileve të jetesës joproduuese” dhe “modeleve seksuale aberrante”.

Një “familje e paprekur, e përbërë nga nëna, babai dhe fëmijët” do të ishte, sipas dokumentit, “kushti më i mirë për një zhvillim të shëndetshëm të fëmijës”.

Liderja kombëtare e AfD-së, Alice Weidel, lesbike, e martuar dhe nënë e dy vajzave, ka thënë:

“Për këtë nuk jam dakord.”

Fjalori nazist

AFD-ja promovon artin që “kontribuon në ndërtimin e identitetit gjerman”.

me karakteristika të ndryshme të kulturës gjermane, manifestu përcaktoi në mënyrë të hapur kudo dhe kështu kulturën që duhet të mbijetojë bazisht.

Do të riktheheshin marrëdhëniet e plota me Rusinë dhe Gjermania do të tërhiqej nga Marrëveshja e Parisit për klimën.

Por këto masa nuk mund të zbatohen nga një qeveri e landit, sepse janë kompetencë e qeverisë federale.

Të tjera janë të paligjshme.

Manifesti, megjithatë, nuk shqetësohet për këtë.

A do ta zbatojnë?

Rreth gjysma e votuesve mendojnë se, nëse AfD-ja do të vinte në pushtet, nuk do ta zbatonte programin e saj.

Njerëzit nuk u besojnë politikanëve. Askund.

Në Gjermani, megjithatë, kujtimet janë më të zymta.

Siç shkroi historiani i madh Joachim Fest, ishte pikërisht marrja krejtësisht ligjore e pushtetit, “revolucion i ligjor”, që respektoi Kushtetutën në germën e saj, ajo që paralizoi rezistencën ndaj Hitlerit.

Çfarë mund t’i kundërshtojë, pyesnin njerëzit “e arsyeshëm”, një marrjeje të rregullt të pushtetit?

Paraardhësit

Nuk është hera e parë që Gjermania përpaket të ringjallë frymën e ekstremit të djathtë dhe të çmontojë kulturën antifashiste.

Në vitin 1953, SPR (Sozialistische Reichspartei) u shpall e jashtëligjshme. Ishin pasardhësit politikë të hitlerianëve.

Në vitet ’80 dhe ’90 u përpoqën Republikanerët, por gjurmët e tyre u zhdukën, ashtu si ato të neonazistëve të NPD-së.

AFD, Alternative für Deutschland, u krijua vetëm në vitin 2013, në kulmin e krizës së euros.

Partia u themelua nga profesorë kundër euros, të udhëhequr nga Bernd Lucke, të cilët donin ta shtynin Italinë të rikthehej te lira.

Që në fillim u ngrit pyetja nëse ata ishin kali i Trojës së ekstremit të djathtë.

Me ardhjen e emigrantëve sirianë, pika e vërtetë e kthesës së këtyre viteve, krahu nacionalist-radikal hoqi maskën dhe i largoi profesorët.

Më pas, në vitin 2019, ishte Alice Weidel, më pragmatike, ajo që mori drejtimin e AfD-së dhe e çoi partinë nga 9% në 21% në zgjedhjet e fundit.

Sot, në sondazhe, AfD-ja është partia e parë në Gjermani, përpara CDU-së.

Lindje-Perëndim

AFD-ja i ka bastionet e saj në Lindje.

Dhe pa Lindjen, ajo nuk do të ekzistonte në formën që ka sot.

Ishte këtu, në Prusinë më konservatore ku, pas ribashkimit të Gjermanisë, mbërritën “flautistët” e ekstremit të djathtë: Björn Höcke, Alexander Gauland.

Ata krijuan rrjete dhe marrëdhënie.

Në shkretëtirën politike të pas-RDGJ-së nuk kishte sindikata, kisha, shoqata; nuk kishte shoqëri civile, kjo ishte ideja, që do ta kishte mbytur një projekt radikal që në fillim, siç do të kishte ndodhur në Perëndim.

Dhe pasi u hodhën rrënjët dhe u krijua një bazë, erdhi teorema: Gjermania mund të pushtojë nga periferia.

Kështu ndodhi.

Në shumë lande të Perëndimit, AfD-ja merr rreth një të pestën e votave, madje edhe në Bavarinë e pasur.

Të ndalohej apo jo?

Dhjetë ditë më parë, dy figura të rëndësishme politike, ministri i Mbrojtjes Boris Pistorius (SPD) dhe guvernatori i gjelbër i Baden-Württembergut, Cem Özdemir, u shprehën në favor të ndalimit, në nivel rajonal, të partive të klasifikuara si “qartësisht ekstremiste”.

Kjo do të ishte fundi i AfD-së së Siegmundit.

Kushtetuta gjermane parashikon ndalimin e partive që synojnë të shfuqizojnë demokracinë.

Por a mund të nxirret jashtë ligjit një forcë politike që votohet nga një e katërta e gjermanëve?

Gjermania po ndahet më dysh për këtë çështje.

Historiani i nazizmit Norbert Frei thotë se kërkesa për ndalimin e partisë “duhej të ishte paraqitur prej kohësh”.

Sociologu Matthias Quent kundërshton se “tabuja morale” rreth AfD-së po humbet efektin e saj.

Pastaj ekziston edhe pyetja tjetër e madhe:

A do të arrijë CDU-ja ta respektojë kordonin sanitar? A do t’u rezistojë sirenavë të AfD-së dhe atyre që, brenda partisë, industrisë dhe mediave, e shohin aleancën me të si të pashmangshme, madje edhe si diçka të natyrshme?

Alice, Björn, Ulli

AFD-ja nuk është një monolit.

Weidel, liderja lesbike, e martuar dhe nënë e dy vajzave, pikërisht ajo lloj familjeje që AfD-ja e Saksonisë e përkufizon në manifest si “shthurje”, është pragmatike.

Höcke ishte i pari që përsëriti publikisht sloganin nazist Alles für Deutschland (“Gjithçka për Gjermaninë”): një shpirt i errët, por që nuk ngroh zemrat.

Siegmund është “pozitiv”; arrin të bëjë edhe Weidelin të buzëqeshë.

Paradoksi i fundit i AfD-së është se lideri i saj më i suksesshëm, më i sjellshmi, është gjithashtu, pas Höckes, edhe më radikali.

Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

[Netanjahu: Fundi i regjimit në Iran është afër](#)

20:55 Bota / 1 koment

[Zgjedhje që mund të ndryshojnë politikën gjermane, AfD fiton bindshëm në Saksoni-Anhalt](#)

19:35 Bota / 3 komente

[Kushner dhe Witkoff bisedime me Zelenskyn në Kiev: Ishte një diskutim i rëndësishëm për afrimin e fundit të luftës](#)

18:45 Bota / 2 komente

[Shembet ndërtesa 5-katëshe në New Dehli, 3 viktime dhe 8 të plagosur, nis operacioni për shpëtimin e të bllokuarve](#)

18:25 Bota

[Von der Leyen viziton Groenlandën, BE rrit mbështetjen ndaj ishullit](#)

18:05 Bota / 1 koment

[Përplasje në Cernobbio/ Vannacci kërkon frenimin e integritit europian: BE të jetë platformë bashkëpunimi, jo detyrimi](#)

17:45 Bota

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.